

DESIRE®

Joss Woodová
Švagrův polibek

 HARLEQUIN®
TM

JOSS WOODOVÁ

ŠVAGRŮV POLIBEK

PŘEKLAD

PAVLÍNA BUZKOVÁ

*Milá čtenářko,
asi se Vám to už taky stalo, že Vás přitahoval zcela nevhodný muž, nebo že se ta přitažlivost projevila v naprosto nevhodnou dobu... Ano, všichni jsme to zažili, že nás rozum nabádal: stop, tudy ne, nestojí to za ty komplikace, nemá to budoucnost... Toto všechno zažívají i moji hrdinové a hrdinky. Vzhledem k tomu, že jsou mladí a svobodní, ale mají v životě momentálně jiné cíle než vztah, či dokonce rodinu, tak jejich rozum a libido svádějí těžkou bitvu, kterou, jak asi tušíte, vyhraje touha. Aspoň na jednu noc, aspoň na chvíli se poddat vášni a zapomenout na realitu... Ale i krátkodobé sblížení dokáže změnit jejich život a směřování. Hluboké prožitky a pocit souznění jsou tak vzácné a nečekané, že je to přinutí přehodnotit své priority. Najednou jejich život bez milovaného protějšku ztrácí nejen půvab, ale i smysl.
Ať si již tedy vyberete kterýkoli červencový titul, věřím, že si četbu krásně užijete.*

*S láskou
Váš Harlequin*

Joss Woodová

ŠVAGRŮV POLIBEK

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Wrong Brother, Right Kiss

První vydání:
Harlequin Books, 2022

Překlad:
Pavína Buzková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2022 by Joss Wood
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-9379-2 (EPUB)

ISBN: 978-83-276-9380-8 (MOBI)

ISBN: 978-83-276-9381-5 (PDF)

PROLOG

Tinsley Ryder-Whiteová milovala pracovnu svého dědečka, kde byla obrovská sbírka knih uložených v knihovnách, které sahaly od podlahy až ke stropu. Bylo jí sedm let a neměla nic raději než to, když si mohla zalézt pod jeho obří stůl a schovat se tam před celým světem. Byly letní prázdniny, takže tady ji nikdo nebude hledat – určitě bude mít několik hodin pokoj! Hurá! Tinsley si složila pod hlavu polštář, otevřela si knížku a slastně si povzdechla. Čtení byla její nejoblíbenější zábava na celém širém světě. Ale ještě ani nedočetla třetí stranu, když uslyšela, že se masivní dveře pracovny otevírají. Srdce jí skočilo až do krku. Dědeček se vrátil, a jestli ji tady najde, bude až po uši v maléru. Tinsley ztuhla a modlila se, aby se Callum, který nikomu nedovoloval oslovovat ho jinak než křestním jménem, neposadil a nenatáhl si nohy. Když to udělá, objeví ji. Bylo to jako hra na schovávanou, musí tiše a bez hnutí sedět; nesmí vydat ani hlásek.

„Dobré ráno, Callume,“ řekl její otec a Tinsley si musela zacpat rukou pusou, aby nevyjekla. Byla přesvědčená, že tatínek i Callum už odešli do práce. Proboha... proč se o tom pořádně nepřesvědčila?

„Ani si nesedej, nepotrvá to dlouho,“ řekl Callum a jeho hlas zněl trochu stroze. Ale Calum byl vždycy strohý. Tinsley zadržela dech a zabořila si tvář do

dlaní. Jestli ji najdou, bude to hrůza. „Včera jsem se sešel s mým právníkem a upravil jsem svou poslední vůli.“

„Nech mě hádat. Už v ní nejsem,“ pronesl její otec unaveně.

„*Au contraire*. Protože nemám žádného jiného mužského dědice, nemám na vybranou. Musím nechat všechno tobě,“ odpověděl Callum a zněl vztekleji, než jak ho kdy Tinsley slyšela mluvit. „Ale nechal jsem porídit dodatek v tom smyslu, že pokud objevím jiného svého mužského dědice, kohokoli, kdo se mnou, ale ne s Benjaminem, bude prokazatelně v blízkém příbuzenském vztahu, zdědí mých třicet procent z Ryder International, všechnen můj majetek i peníze.“

„Věděl jsem, že mě nemáš rád, Callume, ale netušil jsem, že mě tak moc nenávidíš.“ Hlas jejího otce zněl přidušeně.

„Rekl jsem ti jasně, aby ses nestavěl na Benjaminovu stranu. Upozornil jsem tě, že pokud mě neposlechněš, poneseš následky. Jediná dobrá věc na Benjaminově homosexualitě byla ta, že nezplodil žádné děti.“

„Proboha, Callume, takové věci nemůžeš říkat! Tvůj bratr se nechtěl oženit se ženou, chtěl být s Carlem. A já jsem jen podpořil jeho přání žít svůj život tak, jak si to přál!“

Callum si odfrkl. „A tvoje podpora mu dala odvalu, aby do celého světa vytroubil, že je gay! A začal žít s mužem! Dá se předpokládat, že odkázal svou část Ryder International jemu. Někomu, kdo s námi není v žádném vztahu!“

Její otec vydal frustrovaný zvuk. „Za prvé jsem ti už říkal, že neexistuje žádný důkaz, že svůj podíl nechal Carlovi. A pokud to tak je, proč by Carlo skrýval svou identitu pod anonymním trustem? Když se to stalo, bylo mi jen něco málo přes dvacet, a i kdybych o tom s ním mluvil, což tak nebylo, neměl bych na jeho rozhodnutí žádný vliv! Ben dělal svá rozhodnutí, stejně

jako ty. Ty mě trestáš za něco, co udělal Ben, a to není fér.“

„Život není fér, hochu. To jsi ještě nezjistil?“ zasmál se Callum suše.

„A co Kinga a Tinsley?“ zeptal se otec a Tinsley při vyslovení jejího jména vytřeštila oči.

„Co je s nimi?“

„Stejně jako já nesou naše rodinné jméno Ryder-White. Mohl bys nechat všechno jim, mají tvou krev,“ podotkl otec.

„Jsou to holky. Jméno nesou jen mužští dědicové. Stejně tak geny a krev.“ Callum mluvil tiše a jeho tón byl skoro nebezpečný. „Tvoje dcery vůbec neberu v úvahu. Nemám na nich naprosto žádný zájem. Ale nechápej mě špatně. Jestli něco provedou a poškodí jakýmkoli způsobem jméno Ryder-White, pokud se nebudou chovat *naprosto dokonale*, znovu za to poneseš následky ty, Jamesi. Ty a tvoje rodina žijete tady v Ryder's Rest, protože jsem vám k tomu dal svolení. Platím ti nezasloužené peníze, protože jsem se tak rozhodl, i když za ně v žádném případě nestojíš. Tvůj životní styl závisí na mojí velkorysosti. Dal jsem ti úplně všechno, ale zase ti to můžu vzít. Ujisti se, že členové tvojí rodiny tohle chápou: že žijí v mém domě a musí dodržovat moje pravidla.“

Callum je strašný, pomyslela si Tinsley. Nejraději by vyskočila zpod stolu a nakopla ho do holeně za to, že se k jejímu otci takhle chová. Ale nějaká její část byla naprosto zmražená a k smrti vyděšená. Protože jak Callum právě řekl, pokud přestoupí hranici, nastanou zlé časy.

PRVNÍ KAPITOLA

Před šesti týdny

Takže... Vítejte v novém roce! Tinsley Ryderová se podívala z balkonu nejnovějšího baru Ryder International a pozorovala, jak muž s tmavými vlasy roztáčí svou blond partnerku na tanečním parketu. Potěšeně se smála a dívala se na něj tak, že bylo jasné, jak jejich společný večer dopadne. Odrhla od páru zrak a pohladila si prsteníček levé ruky. Snubní prsten přestala nosit před dvěma lety, půl roku po rozvodu. Ale přesto, že už uběhlo tolik vody, JT jí stále ještě chyběl. Nebo vlastně jinak, její manžel jí nechyběl, ale chybělo jí být *vdaná*, být polovinou celku. Chyběl jí sex i to, že nemá nikoho, s kým by si večer po práci popovídala. Skoro polovinu svého života vítala nový rok s JT a teď ji zaplavily vzpomínky: odpočítávání posledních vteřin na náměstí San Marco, davů lidí na Times Square nebo ta památná chvíle, když se v Aspenu zasekli v kabině lanovky. Tohle byl druhý Silvestr, který trávila sama, a kdyby měla být upřímná... byla to pěkná otrava. JT už někoho měl, ale ona... no... ona se stále ještě srovnávala se zánikem jejich manželství a snů o budoucím životě. Do detailů si vybavovala dům, který si vysnila a kde měli zůstat navždy, vybavovala si jména všech tří dětí, které si přála, dokázala by vyjmenovat i prázdninové pobyty, které jim všem naplánovala. *Dokonale*. Ale tenthle bezchybný život skončil, když se JT jednoho dne

sebral a odstěhoval se do Hong Kongu, jak to celou dobu předpovídal jeho bratr Cody.

I když Tinsley věděla, že do závěrečného odpočítávání schází ještě pět minut, znovu se podívala na hodinky. Přála si odejít, vrátit se do hotelového pokoje, který na ni čekal jen o blok dál. Ale tohle byl zahajovací večer jejich nejnovějšího baru a ona jako členka vedení oddělení publicity Ryder International tady zkrátka bude muset zůstat až do konce. Ryder International otevíral jeden nebo dva bary ročně a přípravné práce od nápadu do jeho uskutečnění trvaly pokaždé kolem dvou let. Ryder měl několik týmů, které se staraly o to, aby se nový bar rozběhl a prosperoval, ale na ní bylo, aby každé z těch míst obdrželo co nejvíc veřejné pozornosti. Aby toho dosáhla, uzavřela smlouvu s firmou Gallant Events, která na podobné akce smluvně zavazovala nejrůznější celebrity a influencery, což zase zajistilo, že se daný podnik stal rázem tím nejvíc cool místem, kam je potřeba v každém případě zajít. Její tým spolupracoval s Codyho firmou Gallant Events už popáté a spolupráce se dařila čím dál lépe. Tinsley vždycky přiletěla asi týden před zahajovacím večerem a věděla, že oba týmy, její i Codyho, se jejího příjezdu bojí jako čert kříže. Přijížděla totiž pokaždé s milionem otázek a dalším milionem požadavků. Viděla oči obrácené ke stropu, slyšela frustrované vzdechy, ale pak si vždycky připomněla, že je tady proto, aby konečný dojem dovedla k dokonalosti. *Dokonalost*, to bylo slovo, které se pojilo s Ryder International, a ona se s ničím menším nespokojila. Kinga byla myšlenice dokonalosti také oddaná, což bylo moc dobře, protože PR oddělení vedly společně. Měly na starosti ale trochu odlišné oblasti činnosti a Tinsley byla vděčná za to, že nemá pod palcem organizaci exkluzivního plesu, který Ryder každoročně pořádal na den svatého Valentýna. Obzvlášť proto, že Callum, jejich vrtkavý dědeček a šéf, na Štědrý den (a zrovna

na Štědrý den!) oznámil, že chce, aby se o zábavu na tomto plese postaral Griff O'Hare, nejkomplikovanější celebrita v celé zemi. Kingu Callumův návrh ani trochu nepotěšil a Tinsley se jí nedivila. Neměla vůbec ponětí, jak její sestra tenhle palčivý problém vyřeší, ale nepochybovala o tom, že se jí to podaří. Obě byly velmi zkušené a měly schopnost vyřešit jakoukoli krizi doslova *last minute*.

DJ zesílil hudbu, za bar přišel další sexy barman, který doplnil několik velmi atraktivních kolegů a kolegyně, a alkohol tekł proudem jako voda. Tinsley bylo čím dál jasnější, že se do postele nedostane před úsvitem, a při té myšlence jí málem vytryskly slzy. Už tři dny za sebou pracovala osmnáct hodin denně a byla úplně vyčerpaná. Chtěla svou postel, toužila se přitulit k Moose, své obrovské mainské kočce, chtěla strávit první den nového roku jen se svou starší sestrou Kingou a s Jules, svou nejlepší kamarádkou.

Tinsley napřímila ramena a nenápadně zakroužila hlavou, aby si uvolnila ztuhlé svaly. Bylo jí jasné, že aby se dala dohromady, bude potřebovat dvojitou dávku kofeinu nebo energy drink. Možná pak pořád ještě nebude gejzírem energie, ale s takovým životabudičem to zvládne. Nechtěla, aby ji lidé viděli jakkoli jinak než jako spokojenou a šťastnou. Pod hladinou bude divoce šlapat vodu, aby udržela hlavu nad hladinou, ale nikdo neuvidí, že by se u toho zpotila. Dokonce ani když ji před dvěma roky po dvanácti společně strávených letech opustil její manžel a jejich rozvod otrásl samotnými základy jejího světa, nikdo, kromě Kingy, neviděl Tinsley plakat. Ne. Jednou je Ryder-Whiteová a členové této rodiny rozhodně nenesli srdce na dlani. Daleko lépe by snesla, když ji lidé budou považovat za chladnou a bezcitnou než za slabou; nebo aby v někom nedej bože vzbuzovala soucit.

Tinsley za sebou ucítla pohyb a obrátila se, přičemž se musela ovládnout, aby zadržela povzdech.

Zrovna teď se jí s Cody Gallantem nechtělo mluvit... Po pravdě řečeno se jí s ním nechtělo mluvit vlastně nikdy. Teď ale držel v jedné ruce dvě flétny a ve druhé láhev Moët. Poté, co nalil světlou tekutinu do sklenek a jednu z nich jí podal, položil láhev na vysoký stolek mezi nimi. Jako by napodoboval její předchozí pozici, opřel se předloktími o zábradlí a pozoroval dění ve VIP sekci pod nimi. Tinsley ho tam předtím viděla. Mluvil s muži, snažil se okouzlovat ženy a byl zkrátka mezi torontskou elitou jako ryba ve vodě. To jí nepřekvapovalo. Cody dokázal mluvit s princí i chudasy, s celebritami i dělníky. Jako majitel a vedoucí firmy, která se specializovala na obstarávání zábavného programu na význačných akcích od hudebních festivalů ke sportovním utkáním nebo svatbám význačných lidí, věděl, jak si počínat. Rodiny Gallantových a Ryderových se pohybovaly ve stejných portlandských kruzích v Maine. Nikdo jiný než Codyho firma by pro Ryder International nebyl tak užitečný. Přesto Tinsley nechápala, proč se rozhodl tuto konkrétní akci poctit svou osobní přítomností. Věděla, že jeho firma dnes obstarává zábavu i na obřích silvestrovských večírcích v New Yorku a Los Angeles. Měl by být spíš tam, na některém z těch dvou míst. Když ho tady před pár hodinami spatřila, doopravdy ji to překvapilo. Nechtěla se ho ale ptát na důvod, s Codym se snažila mluvit tak málo, jak to jen bylo možné.

Usrkla si šampaňského a přemýšlela nad rozdíly mezi svým bývalým manželem a jeho bratrem. Cody byl o čtyři roky mladší než JT a lišil se od něj nejen vzhledem, ale také osobností. Zatímco JT byl blond a hubený, Cody měl skoro dva metry a pod smokíngem skrýval pevné a vypracované tělo. Tvář měl ostře řezanou, usměvavé oči a ústa... No, krátce by se dalo říct, že by okamžitě mohl pózovat na titulní straně jakéhokoli pánského lifestylového časopisu. JT byl hipster ještě předtím, než hipsteři vůbec získali své označení,

nosil plnovous a blond vlasy po ramena v culíku. Cody si svoje tmavě hnědé, téměř černé vlasy nechal stříhat nakrátko. Oba bratři měli podobné tmavě zelené oči. Jejich barva Tinsley připomínala barvu vánočního stromu. V očích JT dokázala vždycky číst jako v otevřené knize, ale Cody si nechával svoje emoce pro sebe. Obecně se mělo za to, že Cody je víc sexy než jeho bratr. JT byl knihomol, trochu nerd, a když lidé ty dva srovnávali, často se neohrabaně dostali k názoru, že JT je jakási Codyho vybledlá verze. Teď už tuto pravdu byla schopna nahlédnout, ale zároveň to byla další z mnoha věcí, které ji na Codym popouzely. A že jich bylo! Třeba to, že se ji nikdy nepokusil poznat a že si od ní udržoval odstup. A když už s ní mluvil, byl strohý, někdy skoro až... hrubý. Jí se nikdy nedostalo jeho pověstného šarmu. Ne, že by o to nějak zvlášť stála, ale... no, co už.

Tinsley vydechla a připomněla si, že její největší vnitřní spor s Codym byl ten, že nikdy nesouhlasil s jejím vztahem s JT. Den před jejich svatbou, na večírku, který naplánovala do posledního detailu, ji dokonce prosil, aby s obřadem nepokračovala. Řekl jí tehdy, že ten vztah nevydrží. Ukázalo se, že měl pravdu, a Tinsley se vůbec nelíbilo, jak jí předpověděl jejich budoucnost. I teď by ráda věděla, co si tehdy na rozdíl od ní uvědomoval, ale pýcha jí nedovolila tu otázku vyřknout nahlas. A co na tom vlastně záleží? Ona a JT jsou rozvedení; on má dokonce už novou ženu a nový život. A ona... ona má svou práci u Ryder International.

„Proč jsi sem přijel?“ zeptala se.

Cody se na ni podíval; jeho oči měly krásnou barvu a jejich pohled ji jako vždycky vyvedl z míry. „Co tím myslíš?“

„Vím, že máš dnes i jiné akce. Jednu v LA a druhou v New Yorku.“

„A ještě jednu v New Orleans,“ dodal.

To ale nebyla odpověď. Tinsley podrážděně

vydechla. „Ty události by měly být podle mého názoru tvojí prioritou, ne?“

Cody se podíval na taneční parket pod nimi a pokrčil rameny. „Své priority si stanovuju sám. Nikdo jiný. Zaměstnávám dobré lidi, kteří si tam s tím poradí jako nic.“

„Neodpověděl jsi mi na otázku,“ podotkla Tinsley.

Obrátil se k ní a ona si najednou připadala jako pod obrovským mikroskopem. Zнала se s Codym od svých patnácti let, a ačkoli od té doby uplynulo už skoro dalších patnáct, pořád se v jeho přítomnosti cítila jako neohrabaná puberťačka. „Ryder International byl mým prvním klientem. Bez příležitosti, kterou mi dal tvůj dědeček, by žádná firma Gallant Events neexistovala. Na akce Ryder International budu vždycky dohlížet osobně,“ odpověděl Cody.

Tinsley znovu vydechla a uvědomila si, že na ni jeho prohlášení udělalo proti její vůli velký dojem. Cody byl jedním z nemnoha lidí, kteří s jejím popudlivým dědečkem vycházeli velmi dobře. Callum jeho přítomnost dokázal tolerovat dokonce i déle než půl hodiny. Callum Ryder-White byl velmi obtížný muž, ale byl to taky ten nejtalentovanější podnikatel své generace. Když spolu se svým mladším bratrem Benjaminem převzal vedení rodinného řetězce barů, firma byla téměř insolventní. Bratři ale tento nešťastný vývoj zvrátili. Po Benově předčasné smrti se Callumovi podařilo prosperovat ještě víc. Dosáhl úspěchu, o němž mohl jeho otec i dědeček jen snít. A teď, po pětáctyřiceti letech na špici, Callum kontroloval řetězec nejluxusnějších barů v padesáti hotelích a dvaceti zemích světa. Impérium, které mělo hodnotu miliard dolarů. Byl to zkrátka brilantní podnikatel, ale postrádal lidské teplo a jeho personál, a dokonce i členové rodiny, ho více méně obtěžovali. Byl to chladný a odtažitý vůdce, který všechny tlačil k nejlepšímu výkonu a zároveň neustále podceňoval jejich schopnosti.

O Cody Gallantovi se to ale říct v žádném případě nedalo. Tinsley pracovala s mnoha jeho zaměstnanci, a ještě nikdy o něm od nikoho z nich nezaslechla jediné špatné slůvko. Podle všeho byl vnímán jako velmi spravedlivý a podpůrný šéf, který dobře platil a choval se ke svým podřízeným s respektem. On a Callum se od sebe velmi lišili, ale přesto spolu vycházeli, snad proto, že se Cody nikdy nebál staršímu muži postavit. Callum si vážil Codyho ambicí a jeho nasazení. Často říkal, že raketovému vývoji Ryder International se vyrovná málokdo, ale Cody že tam skoro je. Gallant Events měli pobočky po celé zemi a Cody měl kanceláře v Londýně, Tokyu a Sydney. Callumovi se zamlouvalo, že rozpoznal Codyho talent jako první.

Teď se Cody napřímil a pokynul k davu pod nimi. „Třeba bys ráda –“

„Třeba bych ráda co?“ zeptala se Tinsley zmateně.

„Třeba by sis ráda zatančila.“

„S tebou?“ Ona a Cody spolu netančili. Proboha, vždyť spolu sotva mluvili!

„Nikdo jiný tady není, takže... ano, se mnou.“

„A proč to chceš?“ ptala se Tinsley, která se snažila odstrkovat od sebe myšlenku na to, jaké by to bylo, kdyby se tiskla k tomu pevnému hrudníku a pohupovala by se při pomalém songu.

„Rád tančím a je Silvestr,“ odpověděl Cody a pousmál se.

Tinsley si musela neochotně připustit, že Cody je sexy jako málokdo. „Viděla jsem tě předtím ve VIP sekci a přinejmenším pět žen ti tam dávalo telefonní číslo. Jsem si jistá, že kterákoli z nich by si s tebou moc ráda zatančila,“ odpověděla Tinsley. „Já pracuju.“ Neodpověděl, ale díval se na ni zkoumavě a taky trochu pobaveně. „Kromě toho netančím,“ dodala váhavě.

„Každý tančí,“ namítl, ale pak pokrčil rameny, dopil své šampaňské a nalil si další sklenku.

Každý, až na ni. Vůbec necítila rytmus. Byla to